

Synoda o synodalitě – plzeňská diecéze – ekumenická skupina

Farnost: Cheb, fara Cheb, 23. února 2022, 9 – 12 hod.; **Moderátor:** Petr Hruška; **Zapisovatel:** Eva Kolařová

Název oblasti: 7. S jinými křesťanskými denominacemi; **Účastníci:** K synodnímu rokování se nás v rámci pravidelného setkání „Chebské ekumeny“ sešlo devět. Kromě hostitelské trojice katolíků se setkání zúčastnili po jednom zástupci CČE Aš, PO Františkovy Lázně, CČE Mariánské Lázně, CČSH Cheb, BJB Cheb a KS Cheb (+ 4 písemně).

Biblická meditace nad 1 Kor 12 + 13 se zdůrazněním cesty lásky jako královské cesty k růstu v našich specifikách

Pozitivní, radostné či požehnané zkušenosti s katolickou církví či jednotlivými katolíky:

- Dobré osobní zkušenosti s katolíky z mládí (výpravy do hor s doprovodem kněze – illegalita); setkávání s rodinami i s otevřenými duchovními (máme se rádi, jsme přátelé); neshodneme se na všem, ale na tom podstatném ano; pomáhají nám společné chvály, upřímné žehnání a schopnost respektovat rozdílnost.
- Původní odpor ke katolíkům pomohly zlomit společné akce (Hod beránka, zpěvy z Taizé, zakládání mateřské školky, sederová večeře, pohostinnost pro Davidovy stánky na chebské faře...).
- Radost ze společného absolvování kurzu „užívání duchovních darů“.
- Dobrá zkušenost ze společných pohřebních bohoslužeb; blízkost katolické liturgie liturgii husitské.
- Ocenění organizovanosti, řádu a velké členské základny katolické církve.
- Inspirativní setkání s Janem Sokolem, který uměl o složitých teologických věcech mluvit srozumitelně.
- Probuzení charismatičnosti u katolíků přináší mnoho dobrého pro práci s mládeží i nové přístupy (např. chválicí software od katolické charismatické skupinky v Praze).
- Kristocentrický důraz otevírá cestu k přiblížení i spolupráci, spolupráce založená na Kristu a jeho radostné zvěsti vede ke vzájemné lásce, pochopení a respektu.
- Ocenění otevřenosti katolické církve, ochoty ke spolupráci, fungující komunikace – společně tak lze žít v lásce.
- Společné akce jsou i zkouškou vlastní pýchy, ocenění iniciativy na usmíření katolíků a evangelíků *Česko, je nový den*, ocenění sebereflexe katolíků a proseb za odpuštění historických křivd.
- Ocenění pokory, že se katolíci ptají na názor nekatolíků a na jejich osobní pohled na katolíky.

Negativní, smutné či bolestné zkušenosti s katolickou církví či jednotlivými katolíky:

- Více účastníkům velmi vadilo svatořečení Jana Sarkandera a stavba mariánského sloupu na Staroměstském náměstí (obojí vnímáno jako hluboká rána pro vzájemné vztahy a snaha ukázat katolickou dominanci).
- Většina přítomných prožívá jako velkou bolest nemožnost slavit společně Večeři Páně, „jako bychom se navzájem štítily“. Někteří ale chápou, i když ne zcela, důvody v rozličném pojetí eucharistie a apoštolské posloupnosti biskupského a kněžského svěcení. Panuje ovšem obecná nejasnost kolem učení církve o „obětním charakteru mše svaté“ (které je chápáno jako nepřipustné „opakování Kristovy oběti“).
- S pozdviženým obočím se někteří dívají na mariánskou úctu, která se někdy projevuje tak, že někdo si prý jde do obchodu „koupit Panenku Marii, aby mi vyprosila to či ono“, případně že někdo staví Marii na roveň Bohu.
- Bolestné je pro některé tvrdé prosazování některých biblických výkladů bez hlubšího odůvodnění či dialogu.
- Velkou bolestí je pro všechny sexuální zneužívání (jdoucí napříč všemi církvemi); je dobře, že se o tom mluví.
- Bolestná zkušenost s neuznáváním platnosti potvrzení o křtu a nadřazeným postojem některých katolických kněží vůči jejich nekatolickým farářům či kazatelům (nepovažují je za „kolegy“).
- Nepříjemně někdy překvapuje potřeba katolických duchovních vyjadřovat se k věcem, které nesouvisejí s duchovním životem, případně některá vyjádření k politické situaci.
- Negativně působí, že římskokatolická církev se považuje za „velkého hráče“, který určuje pravidla, není proto ani členem ERC a menší nekatolické církve pro něj nejsou rovnocennými partnery v dialogu.
- V ČR se „církev“ často ztotožňuje s církví římskokatolickou a její špatné jméno pak dělá špatné jméno všem.
- Někdy je vnímána víra některých katolíků jako „pouze setrvačná“, „tradiční“, „neživá“, „z povinnosti“.

Co bychom katolické církvi pro nejbližší dobu především doporučovali:

1. Mít odvahu jít nevyšlapanými cestami při setkávání členů církve – podporovat akce ve spolupráci nebo v duchu iniciativy *Česko, je nový den*, uspořádat společný výlet, zorganizovat koncert se setkáním s biskupem apod.
2. Prohlubovat znalosti Božího slova, využít biblickou vzdělanost pro společnou službu dětem a mládeži i v jiných církvích a prohloubit tak vzájemné vztahy mezi církvemi ve městě.
3. Pokusit se reflektovat sexualitu ve světle nových vědeckých informací a začlenit to do vzdělávání kněží.
4. Hluběji reflektovat spojitost mezi určitými typy spirituality a tendencí k sexuálnímu zneužívání.
5. Stát se coby katolická církev plnoprávným členem ERC a nevystupovat z „mocenských“ pozic vůči druhým.
6. Pokračovat na cestě k hlubší synodalitě, ale zároveň se držet pevných etických principů a etických hodnot.
7. Při společných setkáních zástupců ekumeny probírat také témata, která nás rozdělují, a vysvětlovat si důvody.
8. V podstatném se snažit o jednotu, v nepodstatném ponechat svobodu, ve všem praktikovat lásku.